

අපට නොමැති බලශක්ති දැක්ම සහ ග්‍රාමීය බලශක්ති සැලසුමක අවශ්‍යතාවය

(ආර්.එම්. අමරසේකර - විධායක අධ්‍යක්ෂ

ඒකාබද්ධ සංවර්ධන සංගමය, මහනුවර)

මෙම ලිපියේ අරමුණ ග්‍රාමීය ආර්ථිකය සහ සමාජ සංවර්ධනය සඳහා බලශක්ති දැක්මක සහ ග්‍රාමීය බලශක්ති සැලැස්මක අවශ්‍යතාවය කෙරෙහි අදාළ බලධාරීන්ගේ අවධානය යොමු කිරීමයි. බලශක්තිය, සංවර්ධන ක්‍රියාදාමයක් සඳහා මූලික අවශ්‍යතාවයකි. 19 සහ 20 වෙනි ශතවර්ෂවල ක්‍රියාත්මක වූණ ප්‍රබල සංවර්ධන ක්‍රියාදාමයට ප්‍රධාන වශයෙන් දායක වූයේ තෙල්, ගල්අගුරු සහ ස්වාභාවික වායූන් වැනි නවීන ඉන්ධන සහ ඊට ආශ්‍රිත අධි තාපශක්තියයි. එය මිනිසාගේ ජීවන ගුණාත්මකභාවය නංවාලීමට දායක වූ බව අවිවාදයෙන් පිළිගැනුනත්, එමගින් මිනිස් සමාජයට ඇතිවී තිබෙන හානිකර බලපෑම් රැසක් ගැනද දැන් අවධානයට යොමු කිරීමට සිදුව ඇති බවත් නොරහසකි. එමෙන්ම මේ අතිවූ සංවර්ධන ක්‍රියාදාමයට හසු නොවී, එයින් බැහැරව ක්‍රියාත්මක වන සංවර්ධන ක්‍රියාදාමයක්ද තිබිණ. මෙම සංවර්ධන ක්‍රියාදාමය හුදෙක් දේශීය බලශක්ති සම්පතක් වන දර මත යැපුණු ග්‍රාමීය සංවර්ධන, ආර්ථිකයයි, එය වාණිජ සහ කාර්මික සංවර්ධනයකින් ගොඩනැගෙන සුන්දර ලෝකයක් නොවුවත් දරණීය ජීවන පැවැත්මට දායක වුවකි. එහෙත් ජනගහණ වර්ධනය සහ නව කාර්මික ආකල්ප පදනම් කරගත් සංවර්ධනය වැනි හේතූන් නිසා මෙම දරණීය සංවර්ධනයේ යම්කිසි පසුබැසීමකට ලක්වී ඇත. ජාතික සංවර්ධනය සඳහා කෙරෙන සැලසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීම තුළින් පමණක් ග්‍රාමීය ආර්ථිකය හා සමාජයේ ප්‍රමාණවත් සංවර්ධනයකට ඇති ඉඩකඩ

බොහෝදුරට සීමාසහිත වේ. ඊට හේතුව ජාතික මට්ටමේ සංවර්ධනයට පාදක වන්නාවූ ගැටළු සහ සාධකයන් ග්‍රාමීය මට්ටමේදී බොහෝ දුරට වෙනස් ස්වරූපයක් ගන්නා නිසාය. ඒ නිසාම ගෝලීයකරණ ක්‍රියාවලිය තුළ ක්‍රියාත්මක වන සැලසුම්වලින් ඇතිවන සංවර්ධන ග්‍රාමීය මට්ටමට ගලා ඒම හෝ කාඤ්චේයයි බොහෝ දෙනා සිතුවද, ග්‍රාමීය ගැටළු වෙනත් මානසක සහ තලයක පිහිටා ඇති නිසා ඒ තුළින් ප්‍රමාණවත් සංවර්ධනයක් ඇතිවන බවක් නොපෙනේ. බලශක්ති සංවර්ධන ක්‍ෂේත්‍රයේදීත් මෙය පැහැදිලි විය යුතු කරුණකි. ඒ නිසා ග්‍රාමීය ආර්ථිකය නංවාලීමේදී ඊට සුවිශේෂී ගැටළු හඳුනාගෙන, ඒ අනුව බලශක්ති සැලසුමක් සකස් කර ගැනීම වඩාත් ඵලදායී වනු ඇත.

දැනට ලංකාවේ ඇති බලශක්ති සැලසුම් දීඝී කාලීන ජාතික බලශක්ති දැක්මක් තුළ සිදුවන බවක් නොපෙනේ. එය හුදෙක් වාණිජමය සහ ආර්ථික සාධක පදනම් කරගත් පටු රාමුවක් තුළ වාර්ෂික ඉන්ධන වර්ධනය පමණක් සැලකිල්ලට

ගෙන සිදු කෙරෙන සැලසුමකි. යම්කිසි ලෙස වෙනත් සාධකයන් ගැන අවධානයක් යොමු කර ඇති බව පැවසුවත් එය ඇග බේරා ගැනීමට ගන්නා උත්සාහයක් ලෙස පෙනේ. අනෙක ලං.වි.ම. සහ ලංකා ඛනිජ සංස්ථාව වැනි දැවැන්ත බලසම්පන්න බලශක්ති ආයතන දීඝී කාලීන පැවැත්ම සඳහා වාණිජමය සාධක පදනම් කරගැනීමට ඇති අවශ්‍යතාවය යථාතීයකි. එනිසා දීඝී කාලීන පුළුල් බලශක්ති දැක්මක් තුළ සැලසුම් කිරීමට ඔවුනට උවමනාවක් හෝ කැප කිරීමක් ඇතිවේයැයි සිතිය නොහැක. එනමුත් ජාතික බලශක්ති දැක්මක ඇති අවශ්‍යතාවය ඒ නිසාම නිෂේද කළ නොහැකිය. එය ජාතික අවශ්‍යතාවයකි. බලශක්ති සැලසුමක් අවශ්‍ය වනුයේ ජාතියේ සංවර්ධනය සඳහා මිස හුදෙක් බලශක්ති සංවර්ධනයක් නිසා නොවන බව අපට වටහා ගැනීම වැදගත් වේ.

බලශක්තිය යනු තෙල් හෝ විදුලිය වැනි වාණිජමය ඉන්ධන පමණක් නොවේ. එමෙන්ම අවධානයට ලක් කළ යුත්තේ යම්කිසි බලශක්ති මාධ්‍යයක් කෙරෙහි නොව සංවර්ධනයට අවශ්‍ය මූලික අවශ්‍යතාවයන් වන එලිය, තාපය සහ ගාමක බලයයි. ඒ සඳහා වඩාත් උචිත බලශක්ති සම්පත තෝරා ගැනීම දෙවනුව සැලකිය යුතු කරුණකි. බලශක්ති දැක්මක් අවශ්‍ය වනුයේ ඒ සඳහාය. බලශක්ති මාධ්‍යයන් එකිනෙකට බැඳී පවතී. එම නිසා ඒවා වෙන් වශයෙන් ගෙන සැලසුම් කිරීම අකායාක්ෂම සහ අනර්ථකාරී කායාතීයකි. එමගින් යම්කිසි කායාතීයක්

සඳහා වඩාත් උචිත බලශක්ති මාධ්‍යය තෝරා ගැනීමට ඇති අවස්ථාව මහඟුර් යයි. නමුත් දැනට සිදුවන්නේ එයයි. උදාහරණයක් ලෙස තෙල්, ගල්අගුරු, පරමාණු බලය, ස්වාභාවික වායු පමණක්ම නොව දුර, සුළඟ, සුයෂී බලය, ඛනිජ, විවිධ ජෛවස්කන්ධ වර්ග වැනි දේශීය සහ පුනර්ජනනය කළ හැකි සම්පත් යොදාගෙනද විදුලිය නිපදවීමට පුළුවනි. මෙයින් වඩාත් උචිත බලශක්ති මාධ්‍යය තෝරාගත යුත්තේ බලශක්ති දැක්මක් තුළනි. එමෙන්ම එවැනි දැක්මක් බලශක්ති කෙණ්දුයේ දැවැන්තයින්ගේ වාසිය තකා හෝ බලපෑම් යටතේ පිලියෙල වුවක් නොවිය යුතුය. ආර්ථික, පාරිසරික, සංස්කෘතික, සමාජයීය, දිළිඳු මට්ටම්, බලශක්ති සුරැකිතභාවය, කාන්තාවන් ආශ්‍රිත ගැටළු වැනි විවිධ කරුණු රාශියක් එම දැක්ම නිමාණය කිරීම සඳහා ගෝචර විය යුතුය. ඒ නිසාම බලශක්ති කෙණ්දුයේ ප්‍රවීණයන්ට පමණක් සීමා නොවී, විවිධ කෙණ්දුයන්වල නිපුණතාවයක්

ඇති බුද්ධිමතුන්, වෘත්තිකයන් සහ මහජනතාවගේ සහභාගිත්වය සහ දායකත්වය එවැනි දැක්මක් නිමාණය කර ගැනීම සඳහා ලබා ගැනීම වැදගත්වේ. එවැනි දැක්මක් අපට නොමැති නිසා අවධානයට ලක්විය යුතු කරුණු රාශියක් අප වෙතින් ගිලිහී ගොස් ඇත.

ජාතික බලශක්ති සැලසුමක් තිබුණත් නැතත් ග්‍රාමීය බලශක්ති සංවර්ධනයට ගෝචර විය යුතු කරුණුවල ඇති සුවිශේෂත්වය නිසා ග්‍රාමීය බලශක්ති සැලසුමකට ඇති අවශ්‍යතාවය පැහැදිලි විය යුතු කරුණකි. එසේ වුවත් ගෝලීයකරණය ක්‍රියාවලිය තුළින් ඇතිව තිබෙන බලපෑමද, අධි

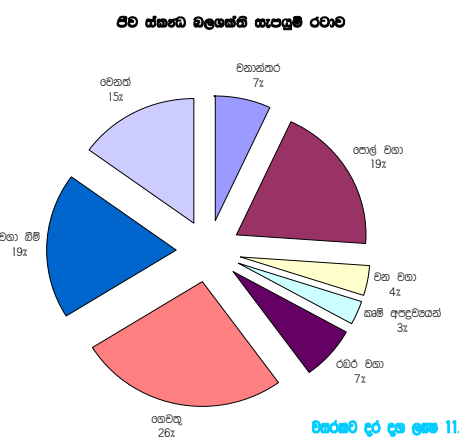
තාක්ෂණය කෙරෙහි ඇති නැඹුරුවද, ග්‍රාමීය බලශක්ති ප්‍රභවයන් කෙරෙහි ඇති අවතක්සේරුව, ආර්ථික අගයන් පමණක් හුවා දක්වන සංවර්ධන ආකල්පයන් සහ එයින් ලැබෙන පුද්ගලික ප්‍රතිලාභ නිසා ග්‍රාමීය බලශක්ති ප්‍රභවයන් ගැන අවධානය යොමු කිරීමට අදාළ බලධාරීන් මැලිකමක් දක්වති. එම නිසාම ග්‍රාමීය ජනතාව විශාල පිඩනයකට සහ අසාධාරණයකට ගොදුරු වී ඇති බව පෙනේ. ටෙන්ඩර් කැඳවා විදේශයකින් ආනයන නොකළත්, අධි තාක්ෂණයෙන් යුතු මෙවලම් අවශ්‍ය නොවුනත්, දුර තවමත් ග්‍රාමීය ප්‍රජාවගේ ප්‍රධාන බලශක්ති මාධ්‍යය බව නොවැටහීම කණගාටුවකි.

ශ්‍රී ලංකාවේ බලශක්ති පරිහරණ රටාව දෙස ඉතා විමසිල්ලෙන් බලන කල මෙම අසාධාරණය ඉතා පැහැදිලිව දැකිය හැක. ජාතික සහ ග්‍රාමීය ආර්ථිකය තුළ දුර (පීවස්කණධ) රඟ දක්වන ප්‍රබල හුම්කාව මැනවින් පෙනේ. ලංකාවේ පරිහරණය වන බලශක්ති ප්‍රමාණයන්ගෙන් 57.5% ක් ලබා ගන්නේ දුරවලිනි. ජනතාවගෙන් 80%කට වඩා දුර පරිහරණය කරයි. කමාන්තවල බලශක්ති පරිහරණයට 72% ක් ලබා ගන්නේ දුරවලිනි. බොහෝ දුරට මෙම බලශක්ති ප්‍රමාණයෙන් වැඩිපුර පරිහරණය වී ඇත්තේ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශයන් තුළ බව හිතාගන්න පුළුවන. එයින් ගමය වන්නේ ග්‍රාමීය සමාජයේ පිසීමේ කටයුතු තුළින් පිවන ගුණාත්මකභාවය රඳා පවත්වා ගැනීමටත්, ග්‍රාමීය කමාන්ත තුළින් ග්‍රාමීය ආර්ථිකය නංවාලීමටත් විශාල දායකත්වයක් දරවලින් ලබා ගන්නා බවය. මීට අමතරව දුර දේශීය සහ පුනර්ජනනය කළ හැකි සම්පතක් නිසා එයින් ආර්ථිකව අගය කළ නොහැකි වෙනත් ප්‍රතිලාභයන් රැසක් ඇතිවී තිබේ. විදේශීය මුදලක් වැය නොවීම, ජාත්‍යන්තර දේශපාලන, වෙළඳ සහ වෙනත් අර්බුදවලට ගොදුරු නොවී බලශක්ති සුරැකිතභාවය ඇති වීම,

ඒ තුළින් ස්වෛරීභාවය ආරක්ෂා කර ගැනීමේ හැකියාව තිබීම වැනි එවන් කරුණු කීපයකි.

එමෙන්ම බලශක්ති සම්පත් දහනය කිරීම නිසා විශ්වයේ පැවැත්මට ඇතිවී තිබෙන ප්‍රධාන අභියෝගය වන ගෝලීය උණුසුම්කරණය දුර පරිහරණය තුළින් ඇති නොවීම නිසා (දුර දහනය නිසා නිකුත් වන කාබන්ඩයොක්සයිඩ් - කඩ) ප්‍රමාණය, පරිහරණයට සාපේක්ෂව සිදුවන ගස් වැවීම තුළින් තුලනය වේ) අනාගතයේදී දුර වැදගත් බලශක්ති සම්පතක් ලෙස දියුණු වූ රටවලද අවධානයට යොමු වී ඇත. දුර විදුලිය නිපදවීමටත්, දියර ඉන්ධනයක් ලෙස (ඩීසල් මෙන්) සහ වායු ඉන්ධනයක් ලෙස (එල්.පී. ගැස් මෙන්) වාහන ද්‍රාවණයටද නව තාක්ෂණයන් දියුණු කර ඇත. ලංකාවේ විදුලිය නිපදවීමට දුර සඳහා ගස් වැවීම ආයතන කීපයක් ඉදිරිපත් වී තිබීම සතුවට කරුණකි. පිඩිත පංතියේ ඉන්ධනයක් ලෙස අවමානයට ලක් කර කොන්කර ඇති දුර නැවත වරක් ලෝකයේ ප්‍රධාන බලශක්ති සම්පතක් ලෙස කරලියට එන බව මේ අනුව දැකිය හැක.

දුර බලශක්ති කේන්ද්‍රය වාණිජ බලශක්ති කේන්ද්‍රය මෙන් නොව ඉතා සංකීර්ණ සංවර්ධන ක්‍රියාවලියකින් සමන්විත වේ. එනිසා සරල, සෘජු විසඳුම් බලාපොරොත්තු විය නොහැක. එය ග්‍රාමීය සමාජ, ආර්ථික ක්‍රියාවලියට ඉතා සම්පව සහ

සංකීර්ණ බද්ධ වී ඇත. ආහාර මෙන් දුර බලශක්තියද එම ක්‍රියාවලියේ අතුරුඵලයකි. ග්‍රාමීය සමාජ ආර්ථිකයේ මූලික ක්‍රියාවලියන් වන කෘෂිකර්මය, ගෙවතු වගාව, හේන් ගොවිතැන, සච පාලනය, ගෘහස්ථ සහ ග්‍රාමීය කම්මන්ත, වැවිලි කම්මන්ත තුළින් බලශක්තියද ලබා ගැනීම එම ලක්ෂණයයි. එම නිසා ග්‍රාමීය බලශක්තිය පිළිබඳව අවබෝධයක් නොමැති වීමත්, සැලසුමක් නොමැති වීමත් හේතුවෙන් සම්පූර්ණ ග්‍රාමීය ආර්ථික ව්‍යුහය යම්කිසි පසුබෑමකට ලක්වීමට පුළුවන. මෙම සංවර්ධන දාමය තුළ අවධානයට ලක් කළ යුතු ප්‍රධාන සාධක වනුයේ දිළිඳුකම සහ කාන්තා දායකත්වයයි. සංවර්ධනය සඳහා ලැබෙන කාන්තා දායකත්වය අගය කිරීමක් කොහෙත්ම සිදු නොවීම එලදායී සැලසුමකට බාධාවක් මෙන්ම බලවත් අසාධාරණයකි.

ග්‍රාමීය බලශක්ති ගැටළුවලට අවධානය යොමු නොකිරීමෙන් දැනටමත් විශාල සමාජ පීඩනයක් ඇති වෙමින් පවතී. මෙය සෘජුව පෙනෙන දෙයක් නොවුවත්, මෙම පීඩනයට බලවත් ලෙස ගොදුරුවී ඇත්තේ ග්‍රාමීය කාන්තාවන් සහ ග්‍රාමීය කම්මන්තකරුවන්ය. කිසිවෙකුගෙන් සරණක් නොමැති නිසා මෙම පීඩනයෙන් මිදීමට නොයෙකුත් විසඳුම් ඔවුන්ම සොයා ගනී. දුර සොයා ගැනීමට වැඩි දුරක් යෑම, වැඩි කාලයක් ගත කිරීම, අඩු කෑම ප්‍රමාණයක් පිස ගැනීම, තෙත දුර යොදා ගැනීම, දුර සොරකම් කිරීම, ග්‍රාමීය හා ගෘහස්ථ කම්මන්ත අත්හිටුවීම හෝ නිෂ්පාදිත භාණ්ඩවල ගුණාත්මකභාවය අඩු කිරීම,

දුර සඳහා වැඩි මිලක් ගෙවීම, කැලෑ ගස් කැපීම වැනි කායනීයන් මෙම පීඩනයේ ඇතැම් ලක්ෂණයන්ය. මෙම ක්‍රියාකලාපයන් ග්‍රාමීය සමාජයේ සහ ආර්ථිකයේ විවිධ ක්ෂේත්‍රයන් කෙරෙහි නොයෙක් ආකාරයේ අහිතකර බලපෑම් ඇති කරන බව නොරහසකි. මෙසේ සිදුවීමට ඉඩ හැර බලාගෙන සිටීම බරපතල සමාජ අසාධාරණයක් මෙන්ම ග්‍රාමීය ආර්ථිකය අර්බුදයකට ඇද දැමීමකි.

ඉල්ලුම සහ සැපයුම මත පවතින ආර්ථික රාමුවක් තුළ ජාතික සහ පුද්ගලික ආදායම වැඩිවීමත් සමග දුර වෙනුවට බ ජ ගැස් භාවිතා වනු ඇතැයි ද, දුර භාවිතය නොදියුණු තාක්ෂණයක් නිසා දියුණු වූ සමාජයකට එය සුදුසු නොවන බව බොහෝ දෙනෙකු සිතනු ඇත. ඒ නිසා දුර භාවිතය තවදුරටත් ප්‍රවලිත කිරීම සංවර්ධනය ආපසු කරකැවීමක් ලෙස සැලකීමටද පුළුවන. නාගරික ගෘහයක කටයුතු සඳහා බ ජ ගැස් වඩාත් යොග්‍ය වුවත්, යැපීම් ආර්ථිකයක් තුළ පිවන රටාවක් ගෙන යන ග්‍රාමීය ප්‍රජාවට කොතරම් එය ප්‍රායෝගිකද යන්න ගැඹුරින් සිතා බැලිය යුතුය.

ජාතික බලශක්ති පරිහරණයෙන් 2% කට අඩු ප්‍රමාණයක් වන බ ජ ගැස්, ආනයනය කිරීම සඳහා 2001 වර්ෂයේදී රුපියල් මිලියන 4332 මුදලක් වැය වී ඇත. මෙපමණ විශාල මුදලක් වියදම් වී ඇත්තේ කෑම පිසීම සඳහා භාවිතා වන බලශක්ති ප්‍රමාණයෙන් 3%ක් පමණ වන බලශක්ති ප්‍රමාණයක් සඳහාය. (මෙයින් කුඩා ප්‍රතිශතයක් කම්මන්ත සඳහා

යොදාගත් ඛජ ගැස් ප්‍රමාණයද ඇතුළත්ය) පුද්ගලික කැමැත්ත මත තමන්ට කැමති බලශක්ති ඉන්ධනයක් තෝරා ගැනීමට අවකාශය තිබීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ලක්ෂණයක් වුවත්, ග්‍රාමීය ජනතාවගෙන් බොහෝ දෙනෙකුට ඛජ ගැස් භාවිතය සඳහා ප්‍රමාණවත් ආර්ථික ශක්තියක් තිබේයැයි සිතිය නොහැක. ඇරැන් වි තැම්බීම, මි කිරි, පැණි, හකුරු වැනි ගෘහස්ථ කාන්තා ආදායම් මාගී හා ගබොල්, මැටි වැනි ග්‍රාමීය කම්බන්තවලට අවශ්‍ය බලශක්තිය ඛජ ගැස්වලින් ලබාදීම ප්‍රායෝගික නොවේ. එබැවින් ඒ සඳහා දුරම යොදා ගැනීමට සිදුවේ. ඉතින් කෝ ඒ සඳහා සැලැස්මක් ? ඛජ ගැස් භාවිතය අවතක්සේරුවට ලක් කිරීමක් මෙයින් අදහස් නොකෙරේ.

දුර අනාගත බලශක්ති සම්පතක් ලෙස යොදා ගැනීමට ධනාත්මක හේතූන් කීපයක් මෙම ලිපියේ සඳහන් කර ඇත. එමෙන්ම එහි ශාඛාත්මක පැත්තක්ද ඇත. දුර දුම් ආග්‍රහණය කිරීමේ හේතුවෙන් ඇතිවන ස්වසන සහ වෙනත් රෝගාබාධ නිසා වසරකට දියුණු වන රටවල ප්‍රමාණය සහ කාන්තාවන් මිලියන 2 ක් පමණ මිය යන බව ලෝක සෞඛ්‍යය සංවිධානය අනාවරණය කර ඇත. එමෙන්ම දුර දුම් නිසා ඇතිවන වායු දූෂණය ලෝකයේ හතරවන අනතුරු සාධකය බවද ලෝක සෞඛ්‍යය සංවිධානය පවසයි. දියුණු කළ දුර උදුන් භාවිතයෙන්ද මුළුතැන්ගෙයි දුම් පිට

කිරීම සහ වාතාශ්‍රය දියුණු කිරීමෙන් සහ පිසීම රටාව වෙනස් කිරීමෙන් දුර දුම් නිසා ඇතිවන රෝගාබාධ අවම කර ගැනීමට හැකි බව විවිධ රටවල කර ඇති විද්‍යාත්මක සමීක්ෂණයන්ගෙන් හෙලිවේ.

ජාතික මට්ටමේ බලශක්ති ක්ෂේත්‍රය තුළ කුඩම්මාගේ සැලකිලිවත් නොලබන දුර බලශක්තියේ අනාගත හම්කාව කුමක්දැයි ජාතික බලශක්ති ප්‍රතිපත්තියක් තුළ පැහැදිලිව හඳුනාගත යුතුය. ඒ නිසා වාණිජ බලශක්ති සම්පත් පමණක් සංවර්ධනයට පක්ෂග්‍රාහී නොවී, එවැනි දැක්මක් කරා අදාළ ආයතන සහ බලධාරීන් යොමු කිරීම සහ ග්‍රාමීය බලශක්ති පිලිබඳව සැලසුම් කිරීමට සහ එම සැලසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීමට වාතාවරණයක් ඇති කිරීම සහ සහයෝගය ලබා දීමට මග පෙන්වීම බලශක්ති අමාත්‍යාංශයේ ජාතික වගකීමක් බව ලේඛකයාගේ අදහසයි.

දුර බලශක්ති ක්ෂේත්‍රය සංකීර්ණ වක්‍රීය සමාජ ක්‍රියාවලියන්ගෙන් සමන්විත වන නිසා, එහි පාර්ශවකරුවන්ද බොහෝය. ග්‍රාමීය බලශක්ති සැලසුමක් සකස් කිරීමට ඒ අයගේ දායකත්වය ලබා ගැනීමට සිදුවන අතර, සැලසුම් කිරීමේ සහ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කටයුතුවල මූලිකත්වය පලාත් හෝ ප්‍රදේශය සංවර්ධන කටයුතුවලට වග කියන ආයතනයකින් සිදුවීම වඩාත් ප්‍රායෝගික සහ එලදායී වනු ඇත.

ග්‍රාමීය බලශක්ති සැලසුමක් තුළ අවධානයට ලක් කළ හැකි සංවර්ධන කරුණු රාශියකි. එයින් කීපයක් නම්,

1' කාන්තාවන් සහ ග්‍රාමීය ජනතාව බලවත් පීඩනයකට ලක් කර ඇති දුර සැපයුම්

ක්‍රියාදාමය ක්‍රමවත් කිරීම, දර හිඟකම පමණක්ම නොවේ, දර හිඟයක් නොමැති වුවත් දර ලබා ගැනීමට තිබෙන අපහසුතාවය මගහැරීමට යම් ක්‍රියාමාර්ගයක් ගැනීම. ග්‍රාමීය සංවර්ධන ක්‍රියාවලිය තුළ, අනාගත අවශ්‍යතාවයන් සඳහා ලබාගත හැකි දර ප්‍රමාණය ප්‍රමාණාත්මකව වැඩිදියුණු කිරීම.

2' පිහිම් කටයුතු වඩාත් සෞඛ්‍යසම්පන්නව කායඝීකෂමව සහ පහසුවට කර ගැනීමට දියුණු කළ දර උදන් ප්‍රවලිත කිරීම සහ මුළුතැන්ගෙවල් ක්‍රමවත්ව සැලසුම් කිරීම.

3' බලවත් පරිසර දූෂණයකට ලක් කරන ලී කුඩු, දහයියා, කැලිකසල ආදී අපද්‍රව්‍ය බලශක්ති සම්පතක් ලෙස යොදා ගැනීමට ක්‍රියා කිරීම.

4' නුදුරු අනාගතයේදී විදුලිය සැපයීමට නොහැකි ගම් පලාත් සඳහා විදුලිය ලබා දීමට දේශීය හෝ පුනර්ජනනය කළ හැකි සම්පත් යොදා ගැනීම.

5' දර මත යැපෙන ගෘහස්ථ සහ ග්‍රාමීය කමැන්තවල බලශක්ති පරිහරණය කායඝීකෂම කිරීමටත්, නිෂ්පාදන ගුණාත්මකභාවය වැඩිදියුණු කිරීමටත් අවශ්‍ය තාක්‍ෂණයන් ලබාදීම සහ නිෂ්පාදන අලෙවිය සඳහා සහයෝගය ලබාදීම.

මෙවැනි සැලැස්මකට විශාල මුදලක් ආයෝජනය කිරීමට අවශ්‍ය නොවේ. දැනට පවතින ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන ආයතන ව්‍යුහය තුළම ග්‍රාමීය බලශක්ති සැලසුම සකස් කිරීම එතරම් අපහසු කායඝීකෂක නොවනු ඇත. වඩාත් අවශ්‍ය වනුයේ ග්‍රාමීය ප්‍රජාවගේ පීඩනයට සංවේදී විශාල

ආයෝජන සහ අධි තාක්‍ෂණයට නැඹුරු නොවූ නිලධාරී පිරිසකි.

ග්‍රාමීය බලශක්ති කේන්ද්‍රයේ ඇති වි තිබෙන මේ පීඩනය පිළිබඳ ප්‍රජාව සහ අදාළ නිලධාරීන් දැනුවත් කිරීම සඳහා දැනට වඩා ප්‍රමාණවත් ඉඩකඩ සහ සහයෝගයක් විද්‍යුත් හෝ වෙනත් ජන සන්නිවේදන මාර්ග තුළින් ලබා දීම ජාතික යුතුකමකි.

ඤාමෙහි සඳහන් බලශක්ති දත්ත, බලශක්ති සංරක්‍ෂණ අරමුදලේ දත්ත ආශ්‍රයෙනි%

(මෙම ලේඛකයා ලංකා විදුලි බල මණ්ඩලයේ විශ්‍රාමික විදුලි ඉංජිනේරුවරයෙකි. විදුලි බල හා බලශක්ති අමාත්‍යාංශයේ බලශක්ති සංරක්‍ෂණ අරමුදලේ අධ්‍යක්‍ෂකවරයෙකු වශයෙන්ද, ග්‍රාමීය බලශක්ති විශේෂඥයෙක් ලෙස එකසත් ජාතීන්ගේ බලශක්ති ව්‍යාපෘතිවල සහ ආහාර හා කෘෂිකම් සංවිධානයේ කලාපීය දර බලශක්ති සංවර්ධන වැඩසටහනේ ජාත්‍යන්තර සම්පත් දායකයකු වශයෙන් සේවය කර ඇත).